

Kázeň z evanjelických Služieb Božích, Bratislava, Nový kostol 8.30 h,
4. pôstna nedeľa, 27. 3. 2022, ES **93, 82, 288**; A 27; ev.: Ján 6, 35 – 39

Ján 6, 1 – 13: „¹ Potom odišiel Ježiš na druhú stranu galilejského mora Tiberiadskeho ² a nasledoval Ho veľký **zástup**, lebo videli znamenia, ktoré činil na nemocných. ³ Ježiš vystúpil na vrch a tam sa posadil so svojimi učeníkmi. ⁴ A blízko bola Veľká noc, slávnosť židovská. ⁵ Keď teda Ježiš pozdvihol oči a videl, že veľký zástup prichádza k Nemu, riekol Filipovi: Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli? ⁶ Ale to povedal len preto, aby ho skúšal; lebo sám vedel, čo urobí. ⁷ Odpovedal Mu Filip: Za dvesto denárov chleba im nestačí, aby sa aspoň máličko dostalo každému. ⁸ Povedal Mu jeden z učeníkov, Ondrej, brat Šimona Petra: ⁹ Je tu **chlapec**, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve rybičky; ale čo je to pre toľkých? ¹⁰ I rozkázal Ježiš: Usadte ľudí. A bolo tam mnoho trávy. Posadilo sa teda mužov okolo päťtisíc. ¹¹ Nato **Ježiš** vzal chleby, dobrorečil Bohu a rozdával sediacim, podobne aj z rybičiek, koľko chceli. ¹² Keď sa nasýtili, povedal učeníkom: Pozbierajte nalámané zvyšky, aby nič nevyšlo nazmar. ¹³ Pozbierali (ich) teda a nalámané zvyšky, ktoré po jediacich zvýšili z piatich jačmenných chlebov, naplnili dvanásť košov.“

Milí bratia a milé sestry!

Farbou pôstu je fialová. Jej najsýtejšie odtiene sú temer čierne a tak fialová vyjadruje túžbu po svetle a novom živote. **Pripomína farbu popola, čím odkazuje na dôležitosť pokánia, potrebu vážneho zamýšľania sa nad tým, ako žijeme.** Preto sa používa v prípravných obdobiach – advente a pôste.

Sme uprostred pôstu. **Zmyslom pôstu je priblížiť sa k Zdroju. Nasýtiť sa tým, čo si sami nedokážeme obstaráť.**

Príbeh z evanjelia o tom názorne hovorí. Vyzerá temer ako opis vojenského tábora. Mnoho trávy a mnoho ľudí. – Okolo 5000 mužov a netušíme koľko žien a detí k tomu.

Každý tkp. vedie nejakú súkromnú vojnu. Teda svoj boj, niečo s čím zápasí, čo mu sily stačia, ale naráža na svoje hranice, limitované sily, bezmocnosť. Nie sme v tom zástupe tiež? Či aj my nezápasíme so všeličím, čo nás premáha?

O **Ježišovi** sa rozniesol chýr, že **má iné možnosti**, ako bežní ľudia. Dokáže urobiť div tam, kde by iný už kapituloval. Prikáže, aby si ľudia posadali na trávku. V mysli sa vybaví slová Žalmy 23, 2: „*Na pastvách zelených ma pasie a k vodám osviežujúcim ma privádza.*“ On náš dobrý pastier a štedrý hosťiteľ.

Všimnime si **tri hlasy, zaznievajúce z príbehu o nasýtení.**

(1) Prvý je **hlas zástupu**. Množstva ľudí, ktorí **majú nedostatok** v rozličnom ohľade. **Čo ich však spája je fakt, že sedia v Ježišovej prítomnosti** – v biblickom príbehu na trávke, v súčasnosti v kostole, inokedy doma za stolom. **Spája ich viera: „Hospodin je môj pastier“** (Ž 23, 1a). A niektorí s dôverou, iní až bojovne a ďalší iba opatrne, temer šepkajúc, dodávajú: „*Nebudem mať nedostatku*“ (Ž 23, 1b). – Aj keď nepatrím k horným desaťtisíc, či dokonca mám prázdne ruky, starostí vyše hlavy a stratil som domov – ako dnes tí, ktorí pre vojnový útok agresora opustili Ukrajinu.

Tomu, pre koho je text 23. žalmy aj osobným vyznaním netreba vysvetľovať, že v živote narazí na temné údolia, na skúsenosť smrti. Nedúfa, že dobrý pastier mu roklinu pod nohami šmahom čarovného prútika zmení na zelenú

lúku. **Avšak spolieha sa na to, že dobrý pastier ho neopustí ani v tej najhlbšej priepasti.** Naopak, **že tam za ním zide, pôjde s ním, bude pri ňom** a bude ho chrániť pred všetkými dravcami, tieňmi a príznakmi, ktoré to údolie smrti ovládajú. Pretože je dobrý pastier, ktorý vie, čoho sa nám v živote nedostáva. Vie, v čom hladujeme. Vie, čoho sa bojíme.

(2) Druhý hlas zaznievajúci z príbehu o predivnom nasýtení, je **hlas chlapca.** Chlapca premýšľajúceho dopredu, ktorý si na stretnutie s Ježišom doniesol aj desiatu. Zrejme nielen pre seba, ale aj pre niektorého zo svojich blízkych, ktorí si pre starosti zabudli zobrať čosi pod zub. Päť posúchov chleba a dve rybičky bude dosť, aby sa najedol chlapec aj jeho najbližší.

Sympatickou na chlapcovi je jeho **ochota riskovať.** To, **čo je jeho, odovzdá Ježišovi, aby videl, čo dobrého z toho vzide.** Pustí plody svojej prezieravosti z rúk a nechá sa prekvapiť. Akoby spieval: „*Hospodin je môj pastier, nebudem mať nedostatku*“ (Ž 23, 1). **Nemusím mať pod kontrolou všetko, čo mám. Krčovito sa držať toho, čo vlastním. Ježiš má moc rozmnožiť tých niekoľko našich hrivien, ktoré zvierame v dlaniach.** To je dobrá správa pre všetkých, ktorí sa aj v tejto dobe strachujú o budúcnosť svoju či svojich blízkych.

(3) Tretí hlas, ktorý zaznieva z evanjelia, je **hlas Ježišov.** Mal naporúdzi päť placiek chleba, dve rybky a dôveru

jedného chlapca a azda aj svojich učeníkov a pred sebou kopec hladných ľudí. Sám **Ježiš má len dve ruky a jeden pozemský život, aby spasil – zachránil celý svet.** Ježiš vzal chleby, ďakoval – dobrorečil nebeskému Otcovi. Spolieha sa na Neho ako na pastiera a hostiteľa. „*Hospodin je môj pastier, nebudem mať nedostatku.*“ A tak **rozdá to jedlo. Rozdá sám seba pre všetkých, ktorí veria, že to dobre dopadne.**

Ľahko sa môže stať, že si nevšimneme **tieň smrti**, ktorý je na začiatku príbehu (v. 4): „*A blízko bola Veľká noc.*“ Keď Ježiš rozdeľuje zástupu chlieb, je to predzvesť Jeho poslednej večere s učeníkmi. Na konci príbehu (J 6, 14n) odchádza Ježiš sám. Zástupy by Ho rady vytiahli na výslnie ako kráľa a divotvorcu. No Pánova cesta je iná. **Ježiš sa chystá na vlastný zostup do temného údolia, do najhlbších hĺbín – aby nás tam ako dobrý pastier posilňoval, chránil, zachránil.**

Neskôr (J 6, 27) čítame slová Pána Ježiša: „***Usilujte sa nie o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý bude pre večný život, ktorý vám Syn človeka dá; lebo ten potvrdil Boh Otec.***“ To je upozornenie, že **Ježišovi ide o viac, ako len o jeden pokrm** pre zachovanie života v jeden deň. **Ide Mu o večný život.** Dosvedčil to na kríži, kde **prechádza vyhňou utrpenia**, ako keď sa chlieb pečie v horúcej peci. Keď Ježiš hovorí o večnom živote – tak v dvojakom zmysle: **1)** V tom, keď už náš pozemský čas splýva s večnosťou. **Vďaka Bohu za všetky tie momenty, keď sa**

nebo dotýka zeme, a Boh zjednocuje s nami hriešnymi ľuďmi.

II) A samozrejme, večný život aj v tom rozmere, ktorý nastane potom, keď prijmeme náš posledný telesný pokrm. Po našej smrti. Večný život pre tých, ktorí od Ježiša Krista vierou prijali odpustenie hriechov. Ich perspektívou je život v nebeskom domove. Tam sa v každom ohľade naplní: **„Hospodin je môj pastier, nebudem mať nedostatku. ... Len dobrota a milosť bude ma sprevádzať ... a bývať budem v dome Hospodinovom dlhé časy“** – teda až naveky. Amen.

Použitím myšlienok *Kristýny Kupfovej, Theodora Höhna* a *Anselma Grüna*: [Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár](#)